

РЕШЕНИЕ

№ 14123

гр. София, 14.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 02.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1771** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК във връзка с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Б. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на П. срещу Решение №УПВР-13/28.01.2026г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците (ДАБ) към МС на Република България, с което на основание чл. 70, ал.1, от Закона за убежището и бежанците вр. чл. 13, ал.1, т.1, т.2 и т.13 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила.

С жалбата са наведени оплаквания за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради необоснованост на същия и като постановен при съществено нарушение на административно производствените правила. Твърденията са, че не са налице правните основания на чл.13, ал.1, т.1, т.2 и т.13 от ЗУБ, с които интервюиращият орган е отхвърлил молбата като явно неоснователна. Наведени са доводи, че факта, че П. е държава включена в списък на сигурни страни приет от МС не следва да санира задължението на органа за индивидуална проверка на наведените от него факти и обстоятелства. С тези аргументи жалбоподателят твърди, че административният орган е провел една формална процедура без да изясни фактите и сочени от жалбоподателя причини поради които търси закрила и поради които е напуснал страна си на произход. Смята, че са налице обстоятелствата за предоставяне на хуманитарен статут.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, се явява лично. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Т. Л., назначена по реда на ЗПП. Моли обжалваното Решение №УПВР-13/28.01.2026 г. на Интервюиращ орган при ДАБ към МС - отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, да бъде отменено като

незаконносьобразно и постановено при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и поради необоснованост. Представя като писмени доказателства по делото публично достъпни сведения статия от интернет сайта investor.bg от 03.03.2026 г., озаглавена – „Защо трябва да се тревожим за войната между П. и А.?“.

Ответникът – Интервюиращ орган на ДАБ при Министерски съвет представя по делото административната преписка послужила за издаването на оспореното решение. В съдебно заседание, чрез юрк. П., представя справка относно ислямска Република П. с вх. № МД – 02-54/17.02.2026г.(л.84-89). Оспорва жалбата, като сочи че издаденото решение от интервюиращ орган на ДАБ при МС е правилно и законосьобразно, а жалбата за неоснователна. Конкретизира, че от проведеното с чуждият гражданин - търсец закрила, интервю е видно, че проблемът който принуждава жалбоподателя да напусне държавата си е битов, личен, касае се за спор за имущество между роднини, като изложената бежанска история е извън предметния обхват на ЗУБ. Поддържа изводите и констатациите в оспореното решение. Моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен Съд С. – град, I отделение, 87 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на пълномощника на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

На 09.01.2026г. с молба регистрирана с № ПМЗ-ВР-95 на РПЦ С., отдел „ПМЗ-кв. Военна рампа“ до Държавната агенция за бежанците, Б. А. с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на П., е поискал предоставяне на международна закрила (л.53).

На 09.01.2026 г. жалбоподателят е подал декларации за даване на съгласие ДАБ при МС да събира и обработва информация за него относно личните му данни. На същата дата е получил информация: за обработване на лични данни за чужденци, търсеци международна закрила и за задълженията на чужденците, настанени в центрове на ДАБ; Указания относно компетентния орган по предоставяне на убежище, статут на бежанец и хуманитарен статут, пребиваване в Република България; относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила в Република България във връзка с чл. 29, ал. 1, т. 2 ЗУБ; относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, ведно със списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци. На същата дата е съставена и ЕВРОДАК дактилоскопна карта(л.45).

Личните данни на молителя са установени въз основа на подписана декларация на основание чл. 30, ал.1,т.3 от ЗУБ. На оспорващият е издаден регистрационен лист(л.51), в който е посочено, че Б. А., гражданин на Република П. е [дата на раждане] в П., в [населено място], същият е студент с етническа принадлежност - пенджабец, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен. В приложение към регистрационния лист (л.52) е посочено, че родителите на чуждият гражданин са баща Т. А. – починал и майка Х. Н. – около 40 годишна , същият има 3-ма братя и 2 сестри. Изготвен е амбулаторен лист на търсещият международна закрила (л.50). Б. А. е настанен в РПЦ – С., ПМЗ[жк], ул. Проф. И. Г.“ № 29 с решение за настаняване №003/09.01.2026г. на Директора на РПЦ- [населено място] (л.31). На основание чл. 70, ал. 1 от ЗУБ спрямо жалбоподателя е образувано ускорено производство.

Изготвена е покана до търсещият закрила (л.44), с която Б. А., гражданин на Република П. е поканен на интервю, проведено на 09.01.2026г. в ДАБ при РПЦ-Военна Рампа, за което е изготвен Протокол рег. № УП18315/09.01.2026г.(л.28-30). В проведеното интервю търсещият международна закрила е посочил: че е напуснал П. около месец и половина преди интервюто с помощта на каналджия. Минал през И., после през Турция, в последствие разбрал, че е минал и

през Гърция и България, където не е спирал. В Румъния бил арестуван и го върнали в България. Целта на пътуването му била да стигне до Европа, търсил място където предоставят закрила в Европа. Не е притежавал разрешение за влизане в друга държава членка на ЕС и не е подавал другаде молба за закрила. В страна си по произход бил поддръжник на партия РТИ, като принадлежност към етническа група е посочил – пенджабец, мюсюлманин – сунит, като заявява, че не е имал проблеми заради принадлежността си към тази етническа група, както и заради изповядваната от него религия. Съобщил е, че е понесъл побой във връзка с имущество от роднини в П., където го издирвали със заплахи за убийство. Проблеми имал с по-далечни роднини, с които имали имуществени спорове. Споделя в интервюто, че никога не е задържан и арестуван и срещу него няма образувани съдебни дела. Спорове имал единствено с тези далечни роднини, които го заплашвали във връзка със земя, която баща му придобил от тях. Тъй като преди да припишат официално земята на баща му, същия починал и роднините, които били много влиятелни, казали, че си искат земята обратно, като отправяли заплахи срещу него, че ако не им върне земята ще го убият. Споменава, че семейството му не живее вече там и се е махнало от тази земя. С тези опасения не иска да се завърне в страна си по произход, като споменава, че ако официално придобиели земята проблемите му щели да свършат и би се върнал. Поради липса на финансова възможност не можели да се преместят на друго място в П.. Споменава, че целта му е да се установи и да спечели пари, които да изпрати на роднините си, за да се преместят и проблемите им да свършат.

В административното производство е приложена Справка с рег. № МД-02-607/18.11.2025 г. относно Република П. (л.21-26) - общо положение и актуална общественно-политическа обстановка, информация относно членството в партия Р. Т.-е- Insaf РТИ и отношението на властите спрямо членовете на партия Р. Т.-е- Insaf РТИ, изготвена от Дирекция "Международна дейност" на ДАБ при МС.

В хода на образуваното административно производство административният орган е констатирал наличие на основания по чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 13 от ЗУБ и на основание чл.70, ал.1 от ЗУБ спрямо Б. А. е образувано ускорено производство.

Постановено е оспорваното Решение №УПВР-13/28.01.2026г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС(л.15-19), с което е отхвърлена молбата на Б. А. за предоставяне на международна закрила като явно неоснователна. След анализ на личните причини, посочени в интервюто и обстойна и подробна преценка на данните от Справка с рег. № МД-02-607/08.11.2025 г. относно Република П. административният орган е приел, че не са налице предпоставки за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Административен Съд С. – град, I отделение, 87 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадената чрез административния орган на 09.02.2026 г. /вх. № УП-18315/09.02.206г. е в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл.84 ал.2 от ЗУБ, тъй като оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 03.02.2026г. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентния орган, а именно Т. П. – младши експерт в РПЦ – [населено място] е определен за - Интервюиращ орган към ДАБ при МС, който съгласно чл. 70, ал. 1 ЗУБ и представената по делото Заповед № РД05-114/20.02.2025 г. на зам.

председателя на ДАБ при МС- Д. К., съответно упълномощен от своя страна със Заповед РД-05-110/19.02.2025г. на Председателя на ДАБ да изпълнява функциите на председател на ДАБ при МС за дата 20.02.2025г. От гореизложеното на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ (л. 20) Т. П. младши експерт в РПЦ – [населено място] има законоустановено правомощие като интервюиращ орган при наличие на основания по чл. 13, ал. 1 от ЗУБ да приложи ускорено производство, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна. В случая е спазен срокът по чл. 70, ал. 1 ЗУБ, поради което времевите граници на предметната компетентност на органа не са надхвърлени. Регистрацията на чуждият граждани е извършена на 09.01.2026 г. а оспорено решение на интервюиращият орган е издадено след 13 работни дни на 28.01.2026г.

Решение №УПВР-13/28.01.2026г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС е изготвено в изискуемата писмена форма, като съдържа фактически и правни основания за издаването му. В тази връзка е уместно да се отбележи, че административният орган е изложил поотделно съображения защо приема, че на жалбоподателя не следва да бъде предоставен нито статут на бежанец, нито хуманитарен статут, като е обсъдил както сочените от него данни в проведеното интервю, така и обстановката в страната на произход - П.. Обективизираните в решението мотиви са подробни, ясни и кореспондиращи на приложените правни норми, и дават възможност на лицето да разбере защо му се отказва търсената международна закрила.

Съдът не констатира при издаване на оспореното решение да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

От приетите по делото и неоспорени от страните писмени доказателства, събрани редовно в производството пред административния орган, се установява, че производството по чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗУБ е образувано с регистрирането като чужденец по подадена от него молба за международна закрила. Същият е регистриран в ДАБ при МС и е информиран писмено на разбираем за него език за процедурата, която ще се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията и или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС, както и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци. Жалбоподателят е пълнолетно лице и не се ползва от временна закрила, поради което по отношение на него не са налице пречките по чл. 71 ал.1 и ал.2 от ЗУБ за разглеждане на молбата и в този вид производство.

На следващо място, установява се и че е проведено интервю от компетентен интервюиращ орган, отразено в нарочен протокол, преведен с интервюираното лице от преводач на разбираем за чуждият гражданин урду език и подписан от всички участници. Както се посочи по-горе, в законово-установения срок интервюиращият орган е разгледал молбата, като първо е извършил преценка за предоставяне на статут на бежанец, а след това и преценка за предоставяне на хуманитарен статут, обективизирани в процесното решение. От съдържанието му не се установява административният орган да е пропуснал да изследва заявените от чуждият гражданин факти от бежанската му история, свързани с неговото лично положение.

В представената справка № МД - 02 - 607 / 08.11.2025г. в хода на административното производство се сочат данни, че Република П. се счита за сигурна страна на произход от правителствата на Република България и Гърция съгласно решение № 24/03.04.2024г. на МС на Република България и Решение № 708368/25.11.2022г. на гръцкото Министерство на външните работи, миграция и убежище. П. е на пето място в света по население и е втората най-многобройна мюсюлманска държава след И.. П. е федерална република от смесен тип. През цялата история на П. влиянието на военните в основната политика е значително. Към настоящия момент в страната функционира многопартийна парламентарна система. Трите основни политически партии са Пакистанска мюсюлманска лига (PML), социалистическа пакистанска

народна партия (РРР) и центристката Движение за справедливост (РТІ). Държавния глава е главнокомандващ на въоръжените сили. Министър-председателя се назначава от президента на страна, като това е обикновено е лидер на управляващата партия, като законното изискване е същият да е мюсюлманин. Съдебната власт в П. е разделена на две категории висша и подчинена съдебна власт. Висшата включва Върховния съд на П., Федералния шериатски съд и пет висши съдилища, като В. е начело и е отговорен за защитата на конституцията. Правителството на РТІ е на власт от август 2018г. до април 2022г. под премиерството на И. Х. и се сблъсква с огромни вътрешни предизвикателства. В следствие на инициативата Китайско-пакистански икономически коридор правителството наследява криза на платежния баланс, предизвикана от огромните дългови ангажименти поети от страната. И. Х. се опитва да преориентира външната политика на П., като привлече чуждестранни инвестиции и помощ от все по-широк кръг от страни и при благоприятни условия, с цел да намали зависимостта на П. от която и да е чуждестранна организация.

Според съда така изнесените по време на интервюто от чужденеца факти правилно са интерпретирани от органа издал оспорения акт. Макар Б. А. да сочи, че причината да напусне страната си на произход е поради страх от саморазправа с него на негови роднини, то следва да бъде отбелязано, че същият е направил това доброволно по собствено желание, единствено поради лични съображения. В обстоятелствената част на решението са анализирани факти и обстоятелства от разказаната история от жалбоподателя, въз основа на които административния орган е направил правилна и коректна преценка, че изнесената от него история не следва да бъде кредитирана. В представената бежанска история така както е разказана пред ответника и в съдебно заседание се открояват обстоятелства, които сочат, че желанието на жалбоподателя е да получи международна закрила, без да са налице законово предвидените основания за това.

Според настоящия състав оспореното решение не противоречи на материално-правни разпоредби на закона и е издадено в съответствие с неговата цел.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Понятието "преследване" е дефинирано в чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от ЗУБ, като нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като съгласно ал. 5 действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, която би довела до извършване на деяния по чл. 12, ал. 1, т. 1-3. В съдебната практика се приема, че за да е основателно, опасението трябва да е стъпило на конкретни събития, лично касаещи чужденеца / Решение № 8126 от 15.06.2018 г. по адм. д. № 11069 /2017 г., Решение № 7442 от 5.06.2018 г. по адм. д. № 12103/2017 г. на ВАС и др.), както и че то следва да е било насочено към самия кандидат за бежански статут, а не да е поначало съществуващо в страната, от която той идва – вж. Решение № 7256 от 01.06.2018 г. по адм. д. № 4261/2018 г. на ВАС. Ето защо наличието и основателността на опасенията следва да се преценяват с оглед представените в бежанската история на кандидата за статут конкретни данни, като се отчете произхода на преследването, дали то води до

нарушаване на основни права на човека, както и закрилата, която може да се получи от държавата по произход.

В настоящия случай правилно административният орган е преценил при проведеното с жалбоподателя интервю, че не се установява спрямо него да е било осъществено визираното в чл. 8, ал. 1 ЗУБ преследване, релевантно за предоставянето на бежански статут, а и самият той не е заявил конкретни обстоятелства, въз основа на които да може да се направи извод за опасение от преследване, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Същият твърди, че никога не е бил съден или осъждан в държавата си по произход. Отрича да е имал проблеми във връзка със своята етническа принадлежност и религията, която изповядва. Интервюиращият орган при Държавна агенция за бежанците правилно е приел, че за Б. А. не са налице предпоставките за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ, тъй като общата обстановка в П. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 година, а посочената от молителя причина за напускане на страната му по произход, а именно защото в П. няма работа, и след като спечели пари в Европа ще ги изпрати на семейството си и те ще могат да се преместят на друго място, не е свързана с неговата раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група и не се оценява като релевантен мотив за предоставяне на статут на бежанец.

Ето защо преценката на административния орган, че изложените от кандидата мотиви за напускане на страната му по произход не са правно значими за търсената защита, са напълно обосновани. При това положение изводът на административния орган за неоснователност на искането отправено от Б. А. за предоставяне на статут на бежанец се явява законосъобразен.

Изложените мотиви от чуждият гражданин са приети от административния орган за правно незначими и по смисъла на чл.9 от ЗУБ, тъй като той не е напуснал страната си по произход, поради реална опасност от изтезание или нечовешко, или унизително отнасяне, или наказание, не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Разгледан е случаят му и във връзка с възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, в духа на тълкуването, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда в Л. по дело № С-465/07 на чл. 15, б."в" от Директива 2004/83/ЕО (отм. с Директива 2011/95/ЕС). Според цитираното решение силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо се с въоръжен конфликт се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Изрично в тълкуването е признато правото на преценка за силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо се с въоръжен конфликт. Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на Съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. Молителят не е напуснал П., поради наличие на въоръжен конфликт, както и няма данни след това такъв да е налице видно от представените по делото справки, поради което може ад се направи обосноват извод, че и тази хипотеза е неотнормима към неговата лична история.

Административният орган е извършил правилна преценка и относно предпоставките за

предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, които са приложими при обща опасност, а именно тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Същите са формулирани като условия за предоставяне на субсидиарна закрила и в отменения чл. 15, буква „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (аналогичен и в действащата Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година). Съгласно задължителното му тълкуване с Решение от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/07 на СЕС съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Т. съществуване може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна, или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Тази концепция за "пълзящата скала" кореспондира с позицията на ЕСПЧ, че само в изключителни случаи е възможно общата ситуация на насилие в мястото, където трябва да бъде върнато лицето, да е с такъв интензитет, че връщането там би било в нарушение на чл. 3 ЕКПЧОС, без да е необходимо да се доказва, че то се намира и в специфичен риск.

В оспореното решение са обсъдени подробно изтъкнатите от Б. А. доводи, касаещи търсенето от него право на закрила. Съдът, в настоящият му състав не може да не се съгласи с аргумента, че оспорващият не е доказал твърденията си, че ако се завърне в П., животът му ще бъде поставен в опасност с оглед наличният спор между него и неговите родните относно земята и собствеността върху нея на неговото семейство и предвид обсъдената от чуждият гражданин възможност, че ако събере пари може да помогне на семейството си да се премести в друг град в П., от което може да се обоснове извод, че в държавата си по произход чуждият гражданин може да се установи в град различен от този в който е живял преди заминаването си безпроблемно стига да осигури средства за това, както самият той споделя в интервюто си „не е пробвал да се премести в друг град“. Жалбоподателя сочи, че е напуснал страната си по произход, първо защото бил въввлечен във вражда за земя, тъй като земите им били отнети, като половината от земята им била препродадена в последствие той и семейството му били изгонени от дома си. По-далечни негови роднини го заплашвали, тъй като след смъртта на баща му той станал наследник. В личните си обяснения добавя, че тъй като те имали по-вече пари и били по-влиятелни ползвали влиянието си и връзки в полицията и по тази причина оплакванията, които правели в полицията останали без резултат. При проведеното с него интервю, както и в настоящото съдебно производство не са ангажирани никакви доказателства в тази насока. Твърди, че той и семейството му не са се преместили, защото не са имали финансова възможност. До напускане на държавата си по произход той не заявява да е имал неприятности и да е преживял друго насилие,

извън посоченото в битовите си отношения с роднините. В заключение допълва, че никога не е бил арестуван или осъждан в държавата си по произход и не твърди да е бил политически ангажиран, не е имал лични проблеми във връзка със своята етническа или религиозна принадлежност.

От описаната по-актуална справка № МД - 02 - 54 / 17.01.2026г. е видно, че П. се намира в сложен период на икономическо възстановяване, съпътстван от сериозни предизвикателства пред сигурността. П. е федеративна парламентарна демократична република. Законодателната власт се осъществява от Двукамарен парламент състоящ се от Национално събрание и Сенат. Изпълнителната власт – министър-председател, който е глава на правителството, а президентът има предимно церемониални функции. През януари 2026г. икономиката на страната показва признаци на стабилизация под надзора на М., въпреки което преките чуждестранни инвестиции значително са спаднали. Държавата се намира в състояние на продължителна нестабилност, наричана от анализаторите „поликриза“. Страната преживява една от най-тежките икономически кризи в историята си. Висока инфлация над 25% и увеличаващи се цени на горивата и електричеството заради условията по спасителните заеми от М.. Въпреки това през първата половина на фискалната 2025-2026г. страната отчита ръст на БВП от около 3,7%. Въпреки статистическото подобрение в справката е посочено, че страната се бори с висока безработица сред младите около 11%. Привържениците на партията РТИ въпреки спорадични репресии оказвани на нейни членове спечелили най-много гласове подкрепени от младото население и средната класа в страната, което определя общественото мнение, което възприема членовете на РТИ като жертви за справедливост. В тази връзка следва да се отбележи, че съгласно чл. 21, т. 6 и т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ при МС Дирекция "Международна дейност" събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, което включва обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, и изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно приетата по делото справка е издадена от компетентен държавен орган в кръга на правомощията му по установените форма и ред, поради което представлява официален свидетелстващ документ и се ползва с материална доказателствена сила, т.е. тя обвързва съдът да приеме, че при извършената от издателят ѝ проверка са установени именно фактите, които са удостоверени в тях.

Б. А. е подал молба за закрила в Република България поради обстоятелството, че е бил задържан и върнат на българските власти в опит да продължи нелегалното си пътуване към крайната му цел. Видно от приложените към преписката документи със Заповед №5403 ПАМ -290/25.12.2025г. на зам. Началника на ГПУ- Р. е наложена принудителна мярка на чуждият гражданин „Връщане до страната на произход“. Жалбоподателя не заявява лично срещу него да е била отправена заплаха, която да доведе до достатъчно тежки последици за него в държавата му по произход П., за която да представя надлежни доказателства .

По изложените съображения съдът намира, че на Б. А. не следва да бъде признат хуманитарен статут, поради недоказани предпоставки за това.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че административния орган е извършил формален анализ на фактите, без да направи оценка на индивидуалния

статус на молителя, тъй като е правно ирелевантен за закрилата по чл.8 и чл.9 от ЗУБ евентуален риск за молителя, свързан с неговата социална уязвимост, крайна бедност и липсата на ефективна държавна закрила при съществуващият между него и роднините му имотен спор. Оценка на достоверността, касаеща фактите административният орган дължи, само доколкото те се относими към обстоятелствата, които законът изисква да са налице за предоставяне на международна закрила.

Съдът счита за неоснователни и твърденията на жалбоподателя относно военната операция която САЩ и И. водят към момента по отношение на И.. Същите са наведени от жалбоподателя общо и без конкретика и относно тези обстоятелства жалбоподателят не изразява каквито и да е твърдения за наличие на опасност спрямо него при дадените от него лични обяснения, дори напротив той изразява желание да се върне в страната си по произход, но след като е събрал достатъчно средства за да финансира това.

Изложеното мотивира съда да приеме, че в страната на произход на жалбоподателя има условия за сравнително безопасен и нормален живот, а причините за напускането на П. са с генезис, изключващ предоставянето на закрила по смисъла на ЗУБ.

В заключение може да се обобщи, че с оглед липсата на условията по чл. 8, ал. 1 и ал. 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8 ЗУБ и че чужденеца се позовава на обстоятелства, които са извън предмета на този закон, и не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване, то законосъобразно молбата и за предоставяне на международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна.

Настоящият съдебен състав счита, че са налице и предпоставките на чл. 13 от ЗУБ ал.1, т.1, т.2 и т.13 а именно: чужденецът се позовава на основания извън предмета на този закон и идва от сигурна държава по произход каквато е Република П..

По изложените съображения съдът счита, че жалбата на Б. А. е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 87 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. А. с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на П. срещу Решение №УПВР-13/28.01.2026г. на Интервюиращ орган на ДАБ към МС на Република България, с което на основание чл. 70, ал.1, от Закона за убежището и бежанците вр. чл. 13, ал.1,т.1,т.2 и т.13 от ЗУБ, с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила като явно неоснователна

На основание чл.138, ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ

: